

ת"פ 8108/08/11 - מדינת ישראל נגד א ש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 8108-08-11 מדינת ישראל נ' ש

בפני בעניין:	כבוד השופט עידו דרויאן מדינת ישראל	המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד מיכל מזרחי נגד א ש	ע"י ב"כ עו"ד מיכל הלבני	הנאשם

גזר דין

בהכרעת דין שניתנה ביום 15.7.14 לאחר ניהול הוכחות, הורשע הנאשם בעבירות אלו:

- א. תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (בכוונה להפריעו במילוי תפקידו), לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק הנ"ל;
 - ג. הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל [שתי עבירות];
 - ד. העלבת עובד הציבור, לפי סעיף 288 לחוק הנ"ל;
 - ה. החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים; הנאשם זוכה מעבירה של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (אישום ראשון) ומעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים (אישום שני).
- הנאשם הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, אולם לא התייצב ואף נעלם ובשל כך נדחה הדיון מעבר לצורך. לבסוף, הוגש תסקיר יחיד בעניינו של הנאשם ביום 7.4.16.

מעשי הנאשם:

האירוע הראשון, מיום 23.7.11 (אישום שני):

א. בשעת צהריים בחוף ירושלים שבשפת ימה של תל-אביב, עוכב הנאשם ע"י השוטרים ליפשיץ, קוגן ואוחיון, שחשדו בו שסיפק משקה אלכוהולי לקטין שהיה עימו, וביקשו ממנו להתלוות אליהם לנקודת הפיקוח. הנאשם סרב ולכן נעצר, נאזק, והשוטר ליפשיץ החל להובילו לנקודת הפיקוח;

ב. בנקודת הפיקוח עצמה תקף הנאשם את ליפשיץ ע"י כך שירק על חולצתו והעליב אותו באמרו לו "אתה מוצץ, אתה מקבל בתחת". הנאשם תקף שוטר נוסף, מנשה מנצור, בדחפו אותו מאחור באמצעות כתפו.

ג. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד הציבור.

האירוע השני, מיום 3.8.11 (אישום ראשון):

א. לאחר חצות בגן הכובשים בתל-אביב, עוכב הנאשם ע"י השוטרים קרסיק ואברהים שערכו בהסכמתו חיפוש על גופו ומצאו בכיס מכנסיו חשיש במשקל 1.14 גרם נטו. לשאלת השוטרים, הסכים הנאשם לחיפוש בביתו והם נסעו ברכב המשטרתי לדירת מגוריו של הנאשם בתל-אביב, בה הוא מתגורר עם אמו גב' אנה שפיגל ואחותו גב' איזבלה שפיגל;

ב. כשהגיעו לדירה, הסביר השוטר קרסיק לאם, הדוברת רוסית, את מטרת החיפוש והחל לבצע חיפוש בדירה. קרסיק מצא קופסה ובה מעט קנאביס (0.08 גרם נטו) ומבחנה משומשת, הראה אותן לנאשם ולאמו, ושאל אם יש סמים בבית. בתגובה קם הנאשם מהכורסה בה ישב באותה עת, צעק "צאו מהבית, אין לכם צו חיפוש" ותקף את השוטר אברהים כשהוא בועט בו ברגלו ודוחף אותו. הנאשם המשיך להתפרע ולצעוק גם לאחר אזהרות קרסיק ולכן הודיע לו קרסיק שהוא עצור;

ג. אברהים ניסה לאזוק את הנאשם אך האם מנעה זאת ממנו בגופה כך שקרסיק נאלץ למשכה הצידה. אז תקף הנאשם את השוטרים - נשך את זרועו של אברהים, שרט את קרסיק בלחי ונשך גם אותו;

ד. השוטרים הצליחו לאזוק את הנאשם והוציאו אותו מהדירה למסדרון, שם המשיך הנאשם לתקוף את השוטרים - בעט בהם והכה בהם בידי האזוקות. למקום הגיעו שוטרים נוספים שהוזעקו, אולם הנאשם המשיך להתפרע גם כשהיה מוטל על הרצפה והתנגדותו תמה רק לאחר ששוטר הפעיל נגדו טייזר.

ה. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית.

ענייננו בשני אירועים נפרדים במובהק, השונים בזהות הנפגעים, במקום ובזמן, ולפיכך ייקבעו מתחמים נפרדים לכל אירוע.

האירוע בחוף הים מיום 23.7.11 - קביעת מתחם העונש ההולם:

בקביעת מתחם זה יינתן משקל מרכזי למעשי תקיפת השוטרים.

בע"פ 6040/13 מ.י. נ' **נעמאן** (2014) נימנו הערכים המוגנים בעבירה של תקיפת שוטר, המבדילים אותה מכל סוגי התקיפה האחרים: יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועקרון שלטון החוק וכיבודו. השוטרים, ובמיוחד שוטרי הסיוע, נמצאים בקו הראשון של המאבק בפשיעה והחזית של שמירת הסדר והשלום, והגנתם היא הכרח ציבורי ממעלה ראשונה. המחוקק עצמו הביע דעתו על חשיבות ההגנה על ערכים אלו, כשקבע לצד העבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות עונש מזערי (עונש מינימום) בן שלושה חדשי מאסר, אף שניתן להטיל גם על-דרך מאסר מותנהוראו למשל ע"פ 337/13 **פלוני נ' מ.י.** (2013). כפי שנאמר בע"פ 512/13 **פלוני נ' מ.י.** (2013), יש בכך אינדיקציה לחשיבות הערכים ולמידת הפגיעה בהם. הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן ממשי, ובמיוחד בהתנהגותו המשפילה והמבזה כלפי השוטר ליפשיץ.

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו מלמדת כי בתי המשפט הטילו עונשים במנעד רחב, תלוי נסיבות הנאשם והמעשים, כאשר לרוב לעבירה זו נלוות עבירות נוספות (והשוו ת"פ 35277-11-13 **מ.י. נ' בטיט** (2015)). גם כאשר דובר על השתוללות ממש וגם בביצוע עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - מקרים השקולים או אף חמורים מהמקרה דנן, שהסתיימו בחבלות לשוטרים - נקבעו מתחמים הנעים בין מאסר מותנה לחודשי מאסר ספורים, שמונה או תשעה. כך ראו למשל ע"פ 23655-03-15 **הגוס נ' מ.י.** (2015), ת"פ 30254-08-11 **מ.י. נ' מרחבי** (2014), ת"פ 45215-03-13 **מ.י. נ' אליאסין** (2016), ת"פ 34115-10-14 **מ.י. נ' חמודה** (2016), ת"פ 48016-08-11 **מ.י. נ' עמרן** (2013), ות"פ 35009-01-12 **מ.י. נ' מטייב** (2012).

במקרה דנן, תקיפת הנאשם את השוטרים לא גרמה נזק פיזי, וגם הנזק הפוטנציאלי לא היה רב, בנסיבות האירוע. הנאשם לא תכנן את האירוע, ופעולותיו היו "ספונטניות", ללא שימוש בכלי נשק קר או חם. עוד אקח בחשבון את מצבו הנפשי המיוחד של הנאשם, העולה במובהק מתיאור השוטרים, מהתנהגותו בבית המשפט ומתסקיר שירות המבחן. נראה שהתנהגות הנאשם נבעה מבלבול או מאבדן עשתונות.

לנוכח האמור, אין מקום לסטות מהמתחם הנוהג, והעונש העיקרי ינוע אפוא בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר.

האירוע בגן הכובשים ובבית הנאשם מיום 3.8.11:

כל שנאמר לעניין האירוע הראשון יפה לעניין דנן, וביתר שאת. מחד גיסא תובאנה בחשבון הפגיעות הפיזיות בשוטרים, ומאידך גיסא יובאו בחשבון העדר התכנון, החבלות והמכאובים שנגרמו לנאשם עצמו במהלך האירוע (ללא הטלת ולו רבב-אשם בשוטרים), ומצבו הנפשי המיוחד כאמור לעיל.

חומרתו היחסית של האירוע תמצא ביטוי ברף הענישה, אך לא בסיפוי, לפי מדיניות הענישה הנהוגה שנסקרה לעיל.

העונש העיקרי ינוע אפוא בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בעבירות:

הנאשם, יליד 1992, רווק כבן 24. הנאשם גדל לאם חד הורית, אשר התקשתה לגדל את שלושת ילדיה. הוא סיים 11 שנות לימוד בלבד, שלאחריהן החליף מקומות עבודה רבים. כיום הוא מתגורר בבית אמו ומתנדב בשירות לאומי במשתלה במסגרת "בית הצייר".

לנאשם אין עבר פלילי ובדיקות שנערכו בשירות המבחן נמצאו ללא שרידי סם. לממצאים אלו משמעות מיוחדת, בהתחשב בחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות.

עוד יש לתת את מלוא המשקל לגילו הצעיר-מאוד של הנאשם בעת ביצוע העבירות.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התקשה להשיב בצורה ברורה וקוהרנטית, התמהמה במתן תשובותיו, התקשה להתרכז ודיבר באופן לא בהיר. שירות המבחן בדק ומצא, כי בין השנים 2014 עד 2016 טופל הנאשם על ידי פסיכולוגים קליניים ופסיכיאטרים, אשר התרשמותם איששה את חשדו של שירות המבחן באשר למצבו הפסיכיאטרי של הנאשם. שירות המבחן אף המליץ לנאשם להמשיך טיפול בתחנה לבריאות הנפש, אולם הנאשם לא שיתף פעולה וסירב ליטול טיפול תרופתי, ועל כן לא ניתן היה לאבחן את מצבו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק לטיפול משולב ב"תחנה לבריאות הנפש" והמליץ להפנותו לבדיקה של הפסיכיאטר המחוזי. אולם, למרבה הצער, בדיון האחרון מיום 12.4.16 סירבו הנאשם ומשפחתו להיבדק על ידי פסיכיאטר.

ניכר כי הנאשם מתקשה עד מאוד לתת אמון בסביבתו ולחשוף מחייו האישיים, כאשר הסיבות לכך נותרו עלומות. בהכרעת הדין ביטאתי את התרשמותי ממצבו העגום של הנאשם בעת שמסר עדותו בבית המשפט. גם בהחלטתי מיום 2.4.16 הבעתי את התרשמותי, כי ענייננו בנאשם מיוחד ורב בעיות אשר מצדיק התבוננות מעמיקה, אך הנאשם ומשפחתו מסרבים בתוקף לבדיקה כזו, כאמור לעיל.

אמנם, הנאשם אינו יכול לצפות להקלה השמורה למודה ולמתחרט; אולם, עזה תחושתו כי מדובר במוכה-גורל, שהיה כשיר אך-בקושי - אם בכלל - לחיים עצמאיים ולבחירות מושכלות, שלא יוכל לעמוד במאסר ולו בעבודות שירות (כהצעת התביעה), ושקשייו הנפשיים הייחודיים הובילו אותו להסתבכותו בפלילים. כיום מצוי הנאשם במסגרת מיטיבה, באיזון עדין ושביר התובע השקעה וקורבנות מאמו ואחותו הכורעות בעצמן תחת הנטל. לא ניתן לצפות ליותר מכך בשלב זה, אך לנוכח הנזקים הלא-הפיכים הצפויים מהטלת עונש מאסר, יש לברך על הקיים ולבצרו - כסיכוי יחיד כרגע להמשך יציבות ואולי כצעד מהוסס וראשון לקיום עצמאי ויצרני.

מעבר לצורך אוסיף ואומר, שאפילו הייתי מוצא כי מתחמי העונש מחייבים נקיטת אמצעי של מאסר (ולו בעבודות

שירות), הייתי מחריג עונשו של הנאשם מטעמי שיקום:

כבר הוכרה האפשרות, הנדירה אמנם, ל"שיקום פסיבי" שלא במעורבות שירות המבחן (וראו רע"פ 1441/14 **האבט חמיס נ' מ.י.** (2014)), ואפשרות זו היא המוצדקת כאן בהתחשב בגילו הצעיר-מאוד של הנאשם בעת ביצוע העבירות, שימוש בחומרים פסיכואקטיביים ומצבו הנפשי, לעומת מצבו היום, ניקיונו מסמים, ושילובו במסגרת שירות לאומי.

לפיכך אקבע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחמים שנקבעו, ואף אוסיף ואמנע מהטלת עיצום כספי בעין, שברור שהנאשם לא יוכל לעמוד בו כיום.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על-תנאי בן 6 חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות;
- ב. מאסר על-תנאי בן 3 חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה של תקיפת שוטר (שלא בנסיבות מחמירות), או של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, או עבירת סם מכל סוג;
- ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה מבין המנויות לעיל בסעיפים א' וב', או עבירה של העלבת עובד הציבור. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים;

הוראות נלוות:

- א. מוצגים: הסם יושמד, וכל מוצג אחר פרט לכסף יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. עותק גזר הדין יועבר לידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ו, 25 מאי 2016, במעמד הצדדים.